

РЕШЕНИЕ

№ 3714

гр. София, 05.06.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 10.03.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Веселина Женаварова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разглежда дело номер **12403** по описа за **2016** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК във вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от С. И. С. срещу решение от 22.11.2016г. на СРС, НО, 101 състав, по н.а.х.д №8487/2016г., с което е потвърдено наказателно постановление №15-4332-018778/08.10.2015г., издадено от зам.началник на Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касационния жалбоподател на основание чл.179, ал.2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100лв. за нарушение на чл.6, ал.1 ЗДвП. Като касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК се сочат допуснати от районния съд съществени нарушения на процесуални правила и нарушение на материалния закон. Конкретно се сочи, че съдът не е обсъдил възражението в жалбата срещу НП, че административнонаказващият орган в нарушение на чл.52, ал.4 ЗАНН не е обсъдил възражението срещу съставения АУАН, не се е произнесъл по направеното с него доказателствено искане и не е обсъдил посочени в него доказателства; оспорва се извода на СРС, че нечетливостта на връчения на касационния жалбоподател АУАН не нарушава правото на защита на наказаното лице, тъй като същото е подало възражение срещу акта. Оспорва се като необоснован и неправилен извода на СРС, че жалбоподателят е извършил вмененото му с АУАН и НП нарушение. Иска се отмяна на решението на СРС и потвърденото с него НП.

К. жалбоподател С. И. С., р.пр., не се явява в съд.з., не се представлява и не взема становище по жалбата.

Ответникът по жалбата Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътно полиция“ /СДВР-ОПП/, р.пр., не изпраща представител в съд.з. и не ангажира становище по делото.

Прокурорът от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XIII касационен състав, като взе предвид посочените в жалбата касационни основания, заключението на прокурора и събраните от първоинстанционния съд доказателства, направи следните изводи:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и е процесуално допустима. По съществото ѝ и във връзка със сочените в нея касационни основания, административният съд взе предвид следното:

С обжалваното решение на СРС е потвърдено наказателно постановление №15-4332-018778/08.10.2015г., издадено от зам.началник на Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с който за нарушение на чл.6, ал.1 ЗДвП на основание чл.179, ал.2 от ЗДвП на С. И. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева – за това, че на 04.09.2015г., около 07,30ч. в [населено място] по [улица]с посока на движение от ул.Ц. С. към ул.С., като водач на лек автомобил „Рено М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , на кръстовището с [улица], при наличие на пътен знак Б-1 не пропуска и реализира ПТП с движещия се по път с предимство срещу пътен знак Б-3 лек автомобил „Х.“ с рег. [рег.номер на МПС] .

За да приеме за установено горното и по първоинстанционното дело, районният съд съдът се е позовал на показанията на разпитаните като свидетели актосъставител Г. и на водача на другия автомобил- И. П., декларациите от участниците в ПТП, и изготвената скица за ПТП.

Преценката на първоинстанционния съда относно установените по делото релевантни факти не подлежи на касационен контрол, доколкото при обсъждането на доказателствата не е допуснато превратно тълкуване или вътрешно противоречие и непоследователност. Районният съд е кредитирал събраните по делото доказателства, като при обсъждането на доказателствата и при преценката си относно установените по делото релевантни факти не е допуснал превратно тълкуване на доказателствата, нито логическо противоречие в обсъждането. Следва да бъде отбелязано, че всички събрани по делото доказателства, сочат на извода за отнето предимство от касационния жалбоподател. Дори да се приемат за установени твърденията на касационния жалбоподател за движещи се в същата посока две други МПС в пътното платно ляво от него, това евентуално обяснява защо С. не е видял идващия в кръстовището от ляво лек автомобил „Х.“, но не изключва задължението му лично да се убеди, че при преминаването си през кръстовището няма да отнеме предимството на евентуално идващ от пътя с предимство автомобил; като вместо това касаторът се е доверил неоснователно на преценката на водачите на МПС, с които сочи, че се е движел в пакет, а те в последния момент рязко подали газ /вероятно за да се изнесат своевременно от кръстовището. Предвид горното касационният съд намира, че изводите на СРС за извършено административното нарушение по чл.6, ал.1 ЗДвП , са направени при спазване на изискването по чл.305, ал.3, пр.II НПК във вр. с чл.84 ЗАНН след преценка на всички доказателства по делото и по вътрешно убеждение.

При направената лично от касационния състав констатация по връчения АУАН се установи, че същият е възможно да бъде разчетен, макар и по-трудно и с повече внимание. Предвид своевременно депозираното, напълно адекватно на вмененото нарушение, възражение, това очевидно е сторил и касаторът, както отбелязва в

решението си и СРС.

Настоящата касационна инстанция не споделя възраженията в касационната жалба за допуснато при издаването на НП нарушение на чл.52, ал.4 ЗАНН. Разпоредбата на чл.52, ал.4 ЗАНН задължава АНО преди да се произнесе по преписката да провери акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост, включително да прецени възраженията и събраните доказателства. Липсата на изложени мотиви във връзка с подаденото възражение по реда на чл.44, ал.1 ЗАНН не означава, че същото не е преценено от АНО, който е положил резолюция на възражението. Действително наказващият орган не е мотивирал в НП своето становище по повод възраженията на жалбоподателя, но очевидно, съгласно поставената върху него резолюция, той се е запознал със същото. Преди да се произнесе по преписката, наказващият орган е изпълнил задължението си по чл.52, ал.4 ЗАНН да прецени възраженията, приел е същите за неоснователни и едва след това се е произнесъл по преписката. Наличието на издадено наказателно постановление само по себе си означава, че възраженията са приети за неоснователни. Липсата на мотиви в тази насока не може да се квалифицира като съществено процесуално нарушение, доколкото мотивите по възражението не са предвидени като задължителни реквизити на НП в разпоредбата на чл.57, ал.1 ЗАНН. Не може да се приеме за основание за отмяна на НП, поради нарушено правото на защита на наказаното лице, отказът на административнонаказващия орган да разпита посочени във възражението свидетели, доколкото касаторът е могъл да направи искането си за техния разпит и пред районния съд, което той не е сторил.

По посочените съображения, съставът на касационния съд приема, че при постановяването от Софийския районен съд на обжалваното решение не са допуснати сочените в касационната жалба нарушения, представляващи касационни основания по чл.348, ал.1 НПК, като не се установяват нарушения на материалния закон и при извършената съгласно чл.218, ал.2 АПК служебна проверка, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

С оглед на горното и на основание чл.221, ал.2 във вр. с чл.63 ЗАНН, Административен съд София- град, X. касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 22.11.2016г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101 състав, по н.а.х.д. №8487/2016г. по описа на съда.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.